DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 12den NOVEMBER, 1831. N. 45

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

NEDERLANDEN.

ZITTING van de Tweede Kamer der STATEN-GENERAAL, *van Vrydag, 5 Augustus* 1831.

Voorzitter: de heer *L. van Toulon.*

De vergadering wordt ten twee ure geopend.

Er zyn 36 leden aanwezig.

De voorzitter zegt, dat hy thans van geene andere ingekomen stukken zal gewag maken; maar aan de kamer zal kennis geven van eenen by hem, den 18den July, ontvangen brief van den minister van buitenlandsche zaken.

De griffier leest dezen brief voor. By denzelven worden overgelegd een aan gemelden minister gerigte brief der conferentie van den 27sten Juny jl., ten geleide van 18 artikelen als vredes-preliminairen tusschen Holland en Belgie;—die 18 artikelen zelve,—en het antwoord, onder dagteekening van den 12den July jl., aan de Londensche conferentie gezonden. By dezen brief wordt de voorzitter der kamer uitgenoodigd de genoemde stukken aan de leden derzelve bekend te maken.

De voorzitter merkt aan, dat door het drukken der stukken hieraan is voldaan; en dat de minister van buitenlandsche zaken thans ter vergadering aanwezig is, om aan dezelve nadere mededeelingen te doen waartoe hy Z. Exc. onmiddelyk het woord verleent.

De minister van buitenlandsche zaken zegt het volgende;

EDEL MOGENDE HEEREN!

Het voorregt van het woord tot U. E. M. te voeren, en belangryke mededeelingen van 's Konings wege te komen doen, valt my wederom te beurt. Zeldzaam bevond zich het vaderland in omstandigheden, gelyk aan die van dezen oogenblik; innerlyk geheel eendragtig en gereed tot het brengen van alle opofferingen tot handhaving der nationale eer, van buiten in openlyken stryd met een volk, nog voor een jaar als landgenoot met ons optredende, en de weldaden eener milde regering met ons genietende, doch nu met de leuze der ondankbaarste vyandschap in den mond, onze eigen verdedigingsmiddelen tegen ons zelve keerende, en, te midden van deze woretelling het geschokt Europa, van geen ander beginsel dan het behoud des algemeenen vredes uitgaande, en geene voorwaarde te moeyelyk houdende, om ons deze tot medewerking in dat beginsel voor te stellen.

In zulk eene botsing van oogmerken en belangen, kom ik uwe aandacht inroepen, om U. E. M. den verderen gang van 's lands zaken te ontwikkelen, en haar met 's Konings bedoelingen bekend te maken, het wezenlyk standpunt, waarop wy ons bevinden, aan te wyzen, en U. E. M. overtuigend te doen blyken, dat geene heroveringszucht, geen wensch tot het breken van Europa's vrede, maar alleen beveiliging van eigen volks bestaan, na zoo lang beproefd geduld, het oorlogszwaard heeft doen uittrekken.

Sedert ik de laatste maal in deze vergadering verscheenen ben, heb ik my beyverd, haar kennis te doen dragen, van alles, wat door 's Konings zorgen in de hagchelyke omstandigheden van het vaderland by de conferentie te Londen was aangewend. Te dien einde werd aan U. E. M. medegedeeld de aan my gerigte brief der conferentie van den 27sten Juny jl., ter begeleiding strekkende van achttien artikelen als vredes preliminairen tusschen Holland en Belgie;—van die achttien artikelen zelve,—en van het antwoord onder dagteekening van den 12den July jl., aan de Londensche conferentie afgezonden.

De Koning, die by de genaderde ontwikkeling der gebeurtenissen dubbel verlangt, zich aan de volks-vertegenwoordiging aan te sluiten, en haar by voortduring kennis te doen dragen van hoogstdeszelfs aanhoudende pogingen, om met medewerking zyner bondgenooten, de onderhandelingen tot een gewenscht einde te brengen, heeft my thans gemagtigd, aan U. E. M. over te leggen eenen naderen brief der conferentie, van den 25sten July, het daarop door den tweeden Nederlandsche gevolmagtigden, op den 1sten dezer maand, naar Londen overgebragte antwoord, en een schryven, door my by die gelegenheid aan de gezanten Zr. Mt. te Berlyn, Londen, Parys, Petersburg en Weenen afgezonden, welke stukken van den volgenden inhoud zyn:

I.

Aan Zyne Excellentie Mynheer den Baron Verstolk van Soelen, enz. enz.

Ministerie van buitenlandsche zaken, 25 July 1831.

MYNHEER DE BARON!

Wy hebben de eer gehad de mededeeling te ontvangen, welke U. Exc. ons, onder dagteekening van 12 July, door tusschenkomst van den heer *van Wessenberg*, toegezonden heeft; en wy hebben de daarin vervatte aanmerkingen rypelyk overwogen.

Ondanks de verklaringen, welke de brief van U. Exc. behelst, heeft de conferentie reden om zich met de hoop te vleyen, dat nieuwe onderhandelingen, strekkende tot de sluiting van een definitief verdrag, onder bemiddeling der vyf Hoven, zouden kunnen leiden tot eene overeenkomst, zoo wenschelyk voor den algemeenen vrede, en geschikt om te voldoen aan de regten en belangen van Z. M. den Koning der Nederlanden. De conferentie noodigt U dus uit, mynheer de baron, om aan uwen doorluchtigen souverein wel te willen voorstellen, dat dezelve zyne gevolmagtigden te Londen van de noodige volmagten en voorschriften doe voorzien, ten einde over het bedoelde verdrag te onderhandelen, hetzelve vast te stellen en te onderteekenen.

Op grond der gevoelens, en zelfs der wenschen, uitgedrukt in de mededeeling van U. Exc. van den 12den dezer maand, vleyen wy ons, dat de Koning, als een volstandig vriend des vredes, dit middel om de weldaad daarvan aan zyn volk en aan Europa te verzekeren, niet van de hand zal wyzen.

De hoop, welke de bedoelingen van Z. M. ons in dit opzigt inboezemen, komt zooveel te beter met de gezindheid der vyf Hoven overeen, daar die Hoven als waarborgen van de sedert de maand November jl. bestaan hebbende wapenschorsing door pligtige verbindtenissen, welke nog in volle kracht zyn, gehouden zyn om het hervatten der vyandelykheden voor te komen.

Wy verzoeken U. Exc. de verzekering onzer byzondere hoogachting te willen aannemen.

(geteekend) *Esterhazy,* *Wessenberg.*
Talleyrand.
Palmerston.
Bülow.
Lieven, *Matuszewic*

II.

Aan Hunne Excellentien de Heeren Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, te Londen in conferentie vereenigd.

's Gravenhage, 1 *Augustus* 1831.

EXCELLENTIEN!

Ik heb de eer gehad den brief te ontvangen, welken U. Exc. my den 25sten July jl. gezonden hebben, en waarin dezelve de hoop uitdrukken, dat, ondanks de verklaringen vervat in mynen brief van den 12den dezer maand, nieuwe onderhandelingen, strekkende tot het sluiten van een definitief verdrag, onder bemiddeling der vyf Hoven, tot eene overeenkomst zouden kunnen leiden.

U. Exc. hebben my tevens wel willen uitnoodigen, om aan den Koning voor te stellen, dat hy zyne gevolmagtigden te Londen van de noodige volmagt en voorschriften doe voorzien, ten einde over het bedoelde verdrag te onderhandelen, hetzelve vast te stellen, en te onderteekenen.

Daar Z. M.,—welke niet opgehouden heeft bewyzen te geven van zyne opregte zucht om tot het maken eener schikking mede te werken, en aldus, zoo veel in hem was, de weldaad des vredes aan zyn volk en aan Europa te verzekeren—steeds door dezelfde gevoelens bezield is, zoo heeft dezelve my gelast deszelfs gevolmagtigden te Londen van de noodige volmagt en voorschriften te voorzien, ten einde met U. Exc. zelve over een definitief verdrag te onderhandelen, hetzelve vast te stellen en te onderteekenen; welk verdrag bestemd zoude zyn, om de scheiding tusschen Holland en Belgie te regelen volgens de beginselen, uitgedrukt in mynen brief van den 12den July, en waaromtrent de vyf hoven en Z. M. waren overeengekomen.

Overeenkomstig des Konings voornemens, moet ik hierby voegen, dat Z. M. besloten heeft die onderhandeling door de kracht zyner wapenen te ondersteunen; een besluit, dubbel noodzakelyk geworden sedert de laatste gebeurtenissen in Belgie, alwaar men gezien heeft, dat een vorst zich in het bezit der souvereiniteit heeft gesteld, alvorens aan de voorwaarden, door de conferentie in derzelver protokollen n°. 12 en 19 vastgesteld, voldaan te hebben; en, zonder voorbehoud, eene grondwet bezworen heeft, welke inbreuk maakt op het grondgebied dat aan Z. M. en aan Holland wettig toekomt.

Daar het voornemen, om eenen wapenstilstand te sluiten, niet uitgevoerd is, zoo bestaat er thans slechts eene wapenschorsing. In de nota der Nederlandsche gevolmagtigden, van den 21sten Mei, is reeds aangekondigd geworden, dat Z. M. deszelfs staten niet aan eene onbepaalde verlenging van den voorloopigen staat van zaken kon onderwerpen; en dat dezelve zich, van den 1sten Juny af, geheel vry zoude rekenen, hetzy om mede te werken tot de maatregelen, welke de Mogendheden zouden nemen, om de scheiding volgens de annexe A van het twaalfde protokol tot stand te brengen; hetzy om op zyne eigene gelegenheid en op die wyze te handelen, als de omstandigheden hem zouden toeschynen te vereischen; maar altyd met geen ander doel, dan om tot dien staat van zaken te geraken, die by de akte van scheiding als regtvaardig en voegzaam was erkend geworden. Den 5den Juny hebben de Nederlandsche gevolmagtigden gemeend naar de verkregene uitkomst te moeten vernemen, opdat de Koning, ten gevolge van het verslag, hetwelk zy zoo spoedig mogelyk deswege doen zouden, op de maatregelen konde bedacht zyn, welke de tegenwoordige staat van zaken vereischte, zoo wel in het belang van zyne waardigheid, als van Hollands veiligheid.

By een antwoord van den 7den Juny, wilde de conferentie hen wel verwittigen, dat zy zich met de maatregelen bezig hield, welke de verbintenissen, door de vyf mogendheden jegen den Koning aangegaan, zouden kunnen vereisschen.

Eindelyk hebben deze Gevolmagtigden by hunne nota van den 22sten Juny op nieuw aangekondigd dat de Koning, vastelyk besloten hebbende om niets op te offeren van regten, welke hy zich door zyne toetreding verzekerd had, moest volharden in zyn by de conferentie reeds bekend voorbehoud, betrekkelyk zyne medewerking tot de maatregelen, die dezelve voegzaam zoude achten te nemen; en dat,—toen de conferentie door de vertegenwoordigers der vyf hoven in 's Gravenhage het verlangen deed uitdrukken, dat Z. M. voor het oogenblik van dat voorbehoud geen gebruik mogt maken—daarop, wel is waar, een voldoend ant woord was gegeven; maar dat zy tevens waren gelast geworden te verklaren, dat men, aldus antwoordende, van de veronderstelling was uitgegaan, dat de conferentie van haren kant onverwyld bedacht zoude zyn op de middelen om de annexe A van het 12de protocol ten uitvoer te leggen; en dat, zoo deze veronderstelling by de uitkomst mogt blyken ongegrond te zyn geweest, voor den Koning niets anders zoude overschieten, dan tot deszelfs eigene middelen de toevlugt te nemen, en een perk te stellen aan inwilligingen, welke niet meer bestaanbaar zouden zyn met de uit-en inwendige veiligheid van den Staat en met de belangen zyner getrouwe onderdanen, reeds zoo sterk op het spel gezet, en welker volstrekte ondergang het gevolg zoude zyn der voortduring van de tegenwoordige krisis.—Zelfs de hierboven vermelde stap van de vertegenwoordigers der vyf hoven in 's Gravenhage, bewyst ten duidelykste, hoe zeer de conferente destyds overtuigd was van het regt des Konings, om de vyandelykheden weder te beginnen.

Sedert de afzending der diplomatieke stukken, die ik gemeend heb te moeten aanhalen, hebben nieuwe drangredenen den Koning, in de van zynentwege reeds uitgedrukke voornemens, moeten versterken; maar, welke daarvan ook de uitkomsten mogen wezen, de Koning zal niettemin onveranderlyk blyven wenschen, dat een gelukkige uitslag de pogingen bekrone van U. Exc., en die zyner eigene gevolmagtigden, ten doel hebbende om tot eene overeenkomst te geraken, bestemd om de scheiding tusschen Holland en Belgie te regelen, overeenkomstig de erkende regten van Z. M. en van Holland

Ik neem deze gelegenheid te baat, om U. Exc. te verzoeken, van op nieuw de betuiging myner byzondere hoogachting te willen aannemen.

(*geteekend*) VERSTOLK VAN SOELEN.

Afschrift eener depêche aan de gezanten te Berlyn, Londen, Parys, St. Petersburg en Weenen, in dato 2 *Augustus* 1831.

MYNHEER DE.......

Gy draagt kennis van den brief, dien ik den 12den July jl. aan de konferentie van Londen gezonden heb, in antwoord op de achttien artikelen, door haar als preliminairen van een vredes-verdrag tusschen Holland en Belgie voorgeslagen.

Thans heb ik de eer, U de beide ingeslotene stukken over te zenden, te weten: eenen brief, dien ik, onder dagteekening van den 25sten July van de konferentie ontvangen heb, en die de strekking heeft, om onze regering uit te noodigen, dat zy hare gevolmagtigden te Londen van de noodige magt en voorschriften voorzie, om onder bemiddeling der vyf hoven, over een definitief verdrag te handelen, hetzelve vast te stellen en te onderteekenen; en in de tweede plaats myn antwoord van den 1sten Augustus, waarmede de baron *van Zuylen van Nyevelt* gisteren naar Londen vertrokken is, alwaar hy ...

Arnhem, Juny 10.—Gisteren is door den heer staatsraad gouverneur dezer provincie aan het 1ste bataljon der 1ste afdeeling mobiele Geldersche schuttery, vereenigd op den heide aan den Teerdyk, tusschen Neerbosch en Grava, op eene plegtige wyze met eene toepasselyke aanspraak uitgereikt een vaandel, door de gezamentlyke steden van Gelderland, waar dienstdoende schutteryen bestaan, aan dat bataljon ten geschenke gegeven.

— Den 7den dezer is te Breda aan het 2de bataljon der 2de afdeeling Geldersche schuttery door Z. K. H. Prins *Frederik* met alle plegtigheid uitgereikt een vaandel door de freules *van Kell* vervaardigd en aan dat bataljon geschonken.

'sGravenhage, Juny 25.—H. K. H. Mevrouw de Prinses *Marianne,* gemalinne van Prins *Albrecht* van Pruissen, is den 20sten dezer te Berlyn van eene Prinses bevallen. Deze heugelyke tyding is gisteren ochtend door het lossen van het geschut aan de ingezetenen dezer residentie aangekondigd, die steeds in al, wat de geliefde dochter van hunnen Koning betreft, het levendigste belang stellen, en onder welke dus ook dit berigt groote vreugde heeft verwekt.

July 7.—Onder de giften, welke dezer dagen by den minister van finantien voor het vaderland zyn ingekomen, merkt men op: die van de leden der loge van Nederlandsche vrymetselaren te Curaçao, onder de zinspreuk: *de Vergenoeging*, bestaande in eene som van vyf honderd elf gulden drie en tachtig cents.

ITALIE.

Trieste, Juny 16.—Volgens berigten uit Griekenland verlangde men aldaar naar de byeenroeping van eene nationale vergadering, in de hoop, dat daardoor meer eenheid en onderling vertrouwen zullen daar gesteld worden. Uit Athene zyn de berigten gunstig. De Turken hebben het beroemde Akropolis ontruimd, en het geschut en de andere krygsbehoeften verkocht. Niets is daarin terug gebleven, dan de oude en de nieuwe ruinen, de oude roem en de heiligheid der herinnering.— De voormalige bezitters van Athene trekken af, naarmate zy hunne goederen, hunne olyfbosschen en vruchtvelden verkocht hebben [illegible] ongestoord met de Grieken en de vreemdelingen in de overblyfself der half vernielde stad of op het land, dat de volmaakste rust geniet. De verkoop der landeryen gaat met spoed voort, dewyl alles naar deze landstreek dringt, alzoo het bekend is, dat Athene de zetel van het nieuwe bestuur van Griekenland zal zyn; geheele troepen vreemdelingen, Grieken zoo wel als anderen, komen aldaar aan, om landgoederen te koopen en het getal der burgers van Nieuw-Athene te vermeerderen. Daardoor wordt natuurlyk de prys der landen naar de hoogte gedreven, welke in den beginne laag was. Een jauchert bouwland (100 voeten in het vierkant) wordt voor 80 Turksche piasters verkocht. Onder de koopers telt men de konsuls van Rusland en Oostenryk, de admiraal *Malcolm*, lord *Finlay*; onder de Grieken *Miaulis, Niso, Nhogula*, enz. Op Eubée worden, by het vertrek der Turken, vele landeryen verkocht, doch niet tot dien hoogen prys als in Athene, de hoofdstad van het Nieuwe Grieksche Ryk.

FRANKRYK.

Te Grenoble heeft den 29sten Juny een ergerlyk tooneel plaats gehad. Op dien dag waren er ongeveer 600 kinderen in onze Lieve Vrouwen kerk verzameld, om hunne eerste communie te doen; hunne ouders en een aantal andere personen vervulden de kerk. Het schynt, dat de geestelykheid eerst bepaald had, dat er eene openbare processie zou plaats hebben; doch daarvan, op de waarschouwing der plaatselyke overheid, die daaruit onlusten te gemoet zag, heeft afgezien. Evenwel vond zy goed, de processie op eene andere wys, namelyk binnen de hekkens van het kerkgebouw, voortgang te doen hebben, zoo dat de trein de eene deur uit en de andere in zou gaan. Er verzamelde zich eene menigte volks voor het kerkgebouw, en onder den hoop bevonden zich een aantal personen, die allen op dezelfde wys, met korte buizen en witte broeken, gekleed waren. Naauwelyks waren er eenige kinderen en priesters de kerk uit, of er werd een vervaarlyk geschreeuw aangeheven en een driekleurig vaandel ontrold. Het kerkgezang moest spoedig voor de Marseillaansche marsch, die de volksmenigte aanhief, swygen. Er waren een vyftiental soldaten by en in de kerk geplaatst, om de orde te handhaven; maar dezen vermogten niets tegen de overmagt. De menigte dwong een der hekkens binnen; in de kerk geraakte alles overhoop; de ouders zochten hunne kinderen, en dezen vag hunnen kant schreeuwden luidkeels; een aantal jonge meisjes vlugtte naar het altaar; verscheidene groote personen en kinderen vielen flaauw en werden bewusteloos weggedragen. De menigte buiten bleef nog eenigen tyd gerucht maken; maar verwyderde zich eindelyk, onder het aanhoudend singen der Marseillaansche marsch.

Aan de Israelieten

in Noord-Nederland verspreid, inzonderheid aan die van Amsterdam.

(Uit de *Amsterdamsche Atlas.*)

Zoo dikwerf my een Israëliet ontmoet, beschouw ik denzelven met belangstelling.

Vooreerst, om dat hy my zoo treffend herinnert aan die edele deugd, waarin onze vaderen het eerst en roerendst voorbeeld gaven, ik meen *de verdraagzaamheid.*— Schooner kan dit niet worden uitgedrukt, dan Helmers in zyne *Hollandsche Natie* zulks deed in de volgende woorden:

O gy verdraagzaamheid, alom vervolgd, verdreven,
Die overal niets zaagt dan een geopend graf;
't Was Neêrlands volk, dat U het eerst een wykplaats (gaf.
Gy, droeve balling, vloodt, gedrukt door duizend zor- (gen.
(Door duivlen, in het kleed van priesteren verborgen,
Ter houtmyt heen gesleurd) met sidderenden tred;
Maar Neêrland wenkte U toe; gy kwaamt en waart ge- (red.

Ten tweeden, omdat onze Heer en Meester de borst van eene Israëlietinne gezogen heeft. Aldus vermeldt dit Helmers in de op de bovenstaande volgende verzen:

Het kroost van Abram vlugt van Taag en Iber boorden.—
Ontmenschte Christnen! durft gy dus uw vadren moor- (den?
Hoe? Is uw godsdienst niet ontloken op hunn' grond?
[illegible]
[illegible]
Van een Jodinne? En gy! gy knevelt, vloekt en martelt
Het schuldloos overschot van 't eerst verkoren volk,
En geeft het over als een prooi aan vuur en dolk!
Waarheen, O Jakobs kroost! waarheen zult gy thans (vlugten?
Heel de aarde spuwt U uit! Neen, Neêrlands vrye luch- (ten
Omvangen U met vreugd: hier dreigt U geen schavot.
Volg' hier der oudren wet, dien hier der vadren God.
En de aard leer, daar 't U niet op Hollandsch grond ge- (zeten,
Het onuitroeibaar regt der vryheid van geweten.

Een *derde* reden is in het onmiddelyk hier voorafgaande opgesloten. Ik beschouw namelyk de Israëlieten steeds met belangstelling, om dat hunne vaderen zoo vele miskenningen, vervolgingen, verguizingen en ellenden van zoogenaamde Christenen hebben moeten verduren. Daarom neem ik ook telkens de gelegenheid waar (God is myn getuige) om aan de nakomelingschap der Israëlieten, ten goede, te vergelden, wat de vroegere Christenheid, byna in alle plaatsen, aan hunne voorzaten aan jammeren berokkend heeft, op dat de Israëliet steeds inniger overtuigd worde, dat *wel te doen aan allen* het sieraad, wat zeg ik? *de schuldige pligt* eens Christens is.

Een *vierde* reden van myne belangstelling in de Israëliten is, om dat zy met ons (Christenen) wedyveren in de verheerlyking van den éénen waren God en in geestdrift voor het Doorluchtig stamhuis van Oranje. Ja, met betrekking tot dien God en dat Huis zingen wy te zamen.

"Alle godsdienst-vormen geven de aanbeveling, om den Eeuwigen te vreezen, en den koning te eerbiedigen; om op de getrouwste wyze hunne wetten na te komen; om te bidden voor het geluk des konings en de welvaart van deszelfs onderdanen."

Het is by deze belangstelling, O Israëlieten! dan ook te aangenamer, U dezelve door uwe daden zoo waardig te zien. Gy zyt tot verdediging van ons vaderland uitgetrokken, het zy door het lot daartoe in de landmilitie bestemd, hetzy als dienstpligtige schutteren. Dat vorderde uw belang, dat eischte uw pligt. Maar dat gy met blymoedigheid zyt uitgetrokken; dat er vrywilligers uit uw midden zyn opgekomen; dat Amsterdam ten dezen het lofwaardigst voorbeeld heeft gegeven; dit rekenen wy U tot verdienste. Ongetwyfeld voldoet gy ook eerlang, als de nood het vordert, op eene schitterende wyze aan de verwachting, welke het vaderland van U koestert. Dat de Belgen, zoo dikwerf daartoe aanleiding is, nadrukvol ondervinden mogen, hetgeen my voor een paar dagen een uwer geloofsgenooten verzekerde, zeggende: *Ja Mynheer! de Joden staan als palen en vlugten niet.* Dat de Belgen telkens ontwaren, Amsterdamsche Israëlieten! hetgeen zy gedwongen zyn U tot lof na te geven: *Als de Amsterdamsche Joden willen, is er geen keeren aan.* Ja vestigt gy allen, die thans de wapenen hanteert, hetzy gy Israëlieten of Christenen zyt, uw oog steeds op de hulp, sterkte en hoede van den éénen waren God en tracht de schoone voorbeelden na te volgen en de vermaningen te behartigen, welke U beide in het Oude Testament gegeven zyn. U zy te gader toegeroepen, wat door Mozes, op last van Jehova, tot de Israëliten en Jozua hunnen veldheer in den stryd gezegd werd (Deut. XXXI: 6.) *Weest sterk en hebt goeden moed. Vreest niet en verschrikt niet.* Want nu, zoo wel als toen, is de zaak *heilig*, waarvoor gy de wapens hebt aangegord: het is om ons vaderland te behouden en den Kananieten ook in België loon naar werken te geven. *Sterkt U*, gelyk David (1 Sam. XXI: 6.) *in den Heere, uwen God.* Dat geene vreeze uwen magtigen arm verlamme. *Vreest niet en verschrikt niet. Want het is de Heere uwe God, die met U gaat. Hy zal U niet begeven of verlaten* (Deut. XXXI: 6.) *Vertoont gy U slap ten dage der benaauwdheid; uwe kracht is te naauw. Maar wacht op den Heer en zyt sterk en Hy zal uw hart versterken.* (Spreuk. XXIV: 10. Ps. XXVII: 14.) Laat de taal van Nehemia steeds de uwe zyn: *Zou een man, als ik, vlieden?* Maar maakt gy krygsgevangenen, behandelt deze met edelmoedigheid. Een goed krygsman is een woedende leeuw in den kryg, maar eene behoedende klokhen in den vrede. En schoon wy gaarn gelooven willen, hetgeen een der Amsterdamsche Israëlieten betuigde: *zoo lang de wereld staat, kan geen Amsterdamsche Jood zich met de Belgen verdragen*, en alle echte Noord-Nederlanders (in de veronderstelling, dat zy Hollanders en de Belgen Belgen blyven), die zelfde getuigenis afleggen: zoo voegt ons echter beiden, wier voorvaderen steeds menschelyk te werk gingen, zoo lang zy [illegible] vyand, [illegible] wy denzelven overwonnen hebben, *menschelykheid.* Dit voegt ons des te meer, op dat de domme Franschman, die durft schryven en laten drukken, *dat men in ons land de krygsgevangenen braadt,** zich schame over zyne *drieste onmenschelykheid.* Laat ons dan deze bron van boozen laster al zorgvuldiger toedekken, en terwyl de vernielende bliksem van onze wapenen gelyk een slaande engel, onder onze vyanden rond waart, zoo laat de regen onzer goedertierenheid rykelyk op de krygsgevangenen druppelen.

Een Overysselaar.

* De domme Franschman toont door deze beschuldiging nog even onredelyk over ons te denken, als de Romeinsche Heidenen over de eerste Christenen, die evenzeer werden beschuldigd van het vermoorden der Heidensche kinderen en het nuttigen van hun bloed.— Men zie Tertullianus in zyne *Apologia contra Gentes*; Justinianus Martyr. in zyne *Apologia ad Anton* 2; Eusebius Caesariensis 1, 5 cap. 1 en 4; Pineda in zyne *Monarchia Ecclesiastica* 1, 11. cap. 52.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den November 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie, belast met het Publiek Ministerie, als daartoe geautoriseerd door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezes eilands, verbiedt by deze ten strengste het afsteken van Vuurpylen of andere vuurwerken hoe ook genaamd, zoo wel in het Stads district als in de buiten divisien; zullende jegens de genen die dit verbod op eenigerhande wyze overtreden de oplegging der pœnaliteiten vastgesteld by de wet, waarby het afschieten van vuurwerken zonder permissie verboden wordt, worden ingeroepen of gevorderd.

Commissariaat van Policie, den 8sten October 1831.

De Commissaris voornoemd,
Mr. J. B. GRAVENHORST.